

telse af de ferske vande for hele landet er på omkring 100 om året efter gældende lov.

Selv om der ikke i lovforslaget er fastsat en præcis afgrænsning af hvilke private vandløb og moser m. v., der vil blive inddraget under en godkendelsesordning, må det antages, at en udvidelse under alle omstændigheder vil medføre en væsentlig forøgelse af sagsantallet. Når amtskommunernes samlede ressourcebehov i forbindelse med beskyttelsen af de ferske vande skal vurderes, må det på den anden side erindres, at amtskommunerne på dette område allerede er i besiddelse af stor tilkøbskraft, ligesom amtskommunerne allerede er inddraget i landsvæsenstretternes behandling af visse sager om regulering m. v. af vandløb efter vandløbsloven.

Af andre opgaver i medfør af naturfredningsloven kan endelig nævnes tilsynet med overholdelsen af lovens *generelle reguleringer*. Antallet af tilsynsobjekter er overordentligt stort, og fredningsplanudvalgene har ikke haft kapacitet til at føre tilsyn på en så systematisk måde som ønskeligt.

Skønnet personalebehov. De nævnte opgaver kan på baggrund af fredningsplanudvalgenes arbejdskraftforbrug til disse opgaver anslås til i gennemsnit at indebære et ressourceforbrug på ca. 1/2 akademisk sagsbehandler og 1/4 funktionær. pr. amtskommune.

3.2.4. Opgaver i forbindelse med anden lovgivning. Opgavernes indhold og omfang. Fredningsplanudvalgenes nedlæggelse indebærer, at amtskommunerne skal overtage varetagelsen af de fredningsmæssige interesser i forbindelse med administrationen af en række love.

Amtsrådenes afgørelser efter *by- og landzone-loven* om bebyggelse m.v. i det åbne land, skal således belyses ud fra en fredningsmæssig synsvinkel, jfr. zonelovens formålsbestemmelse om varetagelse af hensynet til de landskabelige og rekreative interesser. Fredningsplanudvalgets varetage af disse interesser er på det administrative plan allerede i dag i de fleste tilfælde tilrettelagt ved en uformel og rationel arbejdsgang, idet zonelovssagerne gennemgås på fællesmøder mellem fredningsplanudvalgenes sekretariater og de amtskommunale forvaltninger med henblik på en udskillelse af de sager, hvor særlige fredningsmæssige hensyn gør sig gældende. Denne procedure vil formentlig med fordel kunne opretholdes som samarbejdsrutiner internt mellem amtskommunernes forskellige enheder efter overførelsen af fredningsplanudvalgenes opgaver til amtskommunerne.

Efter lovforslaget vil fredningsplanudvalgenes ret til at kunne indbringe amtsrådets afgørelse for miljøministeriet blive afløst af en klageadgang for enhver, der har en væsentlig, individuel interesse i zonelovsafgørelsen. Der vil af miljøministeren blive fastsat regler for amtskommunernes offentliggørelse af disse afgørelser.

Antallet af zonelovssager er meget stort, formentlig i størrelsesordenen 10.000 sager pr. år. Antallet af zonelovsafgørelser påklaget af fredningsplanudvalgene er, bl. a. på grund af ovennævnte arbejdsgang, meget begrænset. Det må antages, at den foreslåede offentliggørelse og udvidede klageadgang for zonelovsafgørelserne vil betyde, at amtskommunerne til disse sager vil skulle anvende et merforbrug af ressourcer, der mindst svarer til de ressourcer, som fredningsplanudvalgene har anvendt på denne opgave.

Fredningsplanudvalgene har hidtil forestået en del af den lokale udpegning af ejendomme, der ønskes *erhvervet af staten til fritidsformål*. Andre dele af arbejdet er udført af de centrale fredningsmyndigheder, planstyrelsen og skovstyrelsen.

Amtsrådenes afløsning af fredningsplanudvalgene som den administrative og planlæggende myndighed på regionalt plan gør det naturligt, at amtsrådene inddrages i administrationen af erhvervelsesloven. Dette arbejde er en del af den rekreative planlægning, som amtskommunerne skal varetage som led i fredningsplanlægningen. Omfanget af indsatsen på dette område afhænger i første række af de midler, der er til rådighed for erhvervelserne. Erhvervelsesønskerne har i de senere år væsentligt overskredet de bevillingsmæssige muligheder. Arbejdet vil endvidere afhænge af, i hvilket omfang fredningsplanlægningens afdækker behov for statslige køb og drift af fast ejendom.

Amtsrådene vil endvidere fra fredningsplanudvalgene skulle overtage en lang række opgaver, hvor afgørelse efter *anden lovgivning* m.v. skal belyses fra en fredningsmæssig synsvinkel. Det drejer sig om afgørelser i medfør af sommerhusloven, bygningsfredningsloven, råstofloven, skovloven, landbrugsloven, miljøloven, vandløbsloven og vandforsyningsloven samt om afgørelser om anlæg o.lign. på søterritoriet. Antallet af disse sager, hvor der er behov for en fredningsmæssig vurdering, er meget stort, og selv om der også på dette område vil være rationaliseringsfordele ved overførelse til amtskommunalt regie, vil sagerne lægge beslag på væsentlige ressourcer.

Endelig vil den amtskommunale fredningsadministration skulle belyse de fredningsmæssige interesser i forbindelse med amtsrådets funktioner in-